

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

Nr. 165.264 van 29 november 2006

G./A.120.120/VI-16.246

In zake: **de naamloze vennootschap E.T.F. EVENT ENGINEERING,**  
avenue Edison nr. 12,  
1300 Waver,

tegen:

**de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid,** afgekort als RSZ,  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Etienne PIRET, advocaat,  
Jean-Baptiste Colynsstraat nr. 98,  
1050 Brussel.

---

**DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,**

Gezien het op 23 april 2002 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap E.T.F. EVENT ENGINEERING de nietigverklaring vordert “van de beslissing met als kenmerk TG IV/B153/1198321-50 die de RSZ op 22 februari 2002 heeft genomen”;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer AMELYNCK, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 maart 2006, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2006, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 22 november 2006;

Gehoord het verslag van mevr. WILLOT-THOMAS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Pierre-Olivier de BROUX, loco Mr. Jean-Philippe CORDIER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Frédéric VAN de GEJUCHTE, loco Mr. Etienne PIRET, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer AMELYNCK, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak:

1. Bij een brief van 6 september 2001 heeft de verzoekende partij de RSZ verzocht om “de vermindering met 100% van de opslag van de socialezekerheidsbijdragen met toepassing van artikel 55, § 3, 1/, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 betreffende de sociale zekerheid van de werknemers (...)”. De verzoekende partij geeft een overzicht van de bijdragen die ze de RSZ verschuldigd was voor de vier kwartalen van 2000, en een overzicht van de bijdrageopslagen en nalatigheidsinteressen die haar door de verwerende partij voor diezelfde kwartalen worden aangerekend, en schrijft voorts: “Het niet-tijdig betalen van die bijdragen is het gevolg van de zekere en opeisbare schuldvordering die wij hadden ten aanzien van de Staat, en meer in het bijzonder van de BTW”. De verzoekende partij geeft vervolgens de lijst met de bedragen die de BTW-administratie haar voor de periode van 30 april 2000 tot 30 april 2001 moest terugbetalen en de lijst met de bedragen die haar voor diezelfde periode zijn terugbetaald.

2. Bij een brief van 17 september 2001 heeft de RSZ de verzoekende partij het volgende geantwoord:

“ (...) overeenkomstig de bepalingen van artikel 55 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 kan een vermindering van burgerrechtelijke sancties alleen in aanmerking worden genomen na voorafgaande betaling van alle vervallen socialezekerheidsbijdragen.

Aangezien u op 11-09-2001 nog steeds een bedrag van 18.386.374 BEF (455.786,31 EUR) aan bijdragen schuldig bent aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, tot en met het tweede kwartaal van 2001, kunnen wij uw aanvraag thans niet behandelen”.

3. Bij een brief van 2 januari 2002 heeft de verzoekende partij de verwerende partij het volgende geschreven: “Wij hebben heden, 31-12-2001, de gezamenlijke bijdragen gestort die voor de periode tot en met het derde kwartaal van 2001 aan uw diensten verschuldigd zijn”. Ze verwijst naar haar voornoemde brief van 6 september 2001 en wijst er nogmaals op dat het uitblijven van de betaling van de bijdragen te maken heeft met het feit dat gewacht wordt op de terugbetalingen van de BTW. De verzoekende partij geeft voorts een overzicht van de bijdrageopslagen en nalatigheidsinteressen die haar door de RSZ worden aangerekend. Aan het overzicht dat in haar brief van 6 september 2001 stond, dat betrekking had op de vier kwartalen van 2000, voegt ze de eerste drie kwartalen van 2001 toe.

De verzoekende partij besluit als volgt:

“ Aangezien de gezamenlijke schuld die door uw diensten invorderbaar is, thans betaald is, en gezien de talrijke terugbetalingen van de BTW die wij te laat hebben gekregen en die de terugbetaling van onze schuld ten aanzien van uw diensten vertraagd hebben, vraag ik u de vermindering met 100% van de bijdrageopslagen en interessen die, zoals hierboven is uiteengezet, worden aangerekend”.

4. Bij een brief van 10 januari 2002 heeft de verwerende partij de verzoekende partij het volgende geschreven: “Aangezien u op 3-01-2002 de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid 17.220,73 EUR aan bijdragen verschuldigd bent, tot en met het derde kwartaal van 2001, kunnen wij uw aanvraag thans niet behandelen (...)”.

5. Bij een brief van 29 januari 2002 heeft de verzoekende partij de verwerende partij ervan op de hoogte gebracht dat haar op 25 januari 2002 het

bedrag van 17.220,73 EUR is gestort. Ze herhaalt vervolgens haar verzoek om “een vermindering met 100% van de bijdrageopslagen en interesten”.

6. Bij een brief van 22 februari 2002 heeft de verwerende partij de verzoekende partij het volgende geschreven:

“ Wij kunnen u meedelen dat, gezien de omstandigheden aangevoerd in uw verzoekschrift, overeenkomstig artikel 55, § 3, 1/, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 totale vrijstelling (100%) van de aangerekende bijdrageopslagen wordt toegekend voor:

- het derde kwartaal van 2000 ten belope van 128.141,12 € aan bijdragen,
- het vierde kwartaal van 2000 ten belope van 212.180,74 € aan bijdragen,
- de jaarlijkse vakantiebijdragen boekjaar 2000,
- het eerste en het derde kwartaal van 2001.

BTW-rekeningafschriften waarop een “OVER TE DRAGEN” saldo staat kunnen geen aanleiding vormen voor de toepassing van artikel 55, § 3, 1/, van het koninklijk besluit van 28.11.1969. Alleen de “TERUG TE BETALEN” bedragen vormen zekere en opeisbare schuldvorderingen.

Wij kunnen u meedelen dat, gezien de omstandigheden aangevoerd in uw verzoekschrift, overeenkomstig artikel 55, § 2, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 gedeeltelijke vrijstelling (50%) van de aangerekende bijdrageopslagen wordt toegekend voor:

- het eerste kwartaal van 2000 en de rechtzettingen die daarop betrekking hebben,
- het tweede kwartaal van 2000 en de rechtzettingen die daarop betrekking hebben,
- het saldo van het derde kwartaal van 2000,
- de tweede rechtzetting van het derde kwartaal van 2000,
- het saldo van het vierde kwartaal van 2000,
- het tweede kwartaal van 2001.

Wat betreft het verzoek om vermindering van de interesten, moeten wij u erop wijzen dat het volgens de rechtspraak van het beheerscomité in principe niet mogelijk is daarop in te gaan. Dat Comité is immers van oordeel dat dat verzoek niet terecht is voor de betrokken perioden; de verhouding tussen de nalatigheidsinteresten toegepast op socialezekerheidsbijdragen en de tarieven die gelden in de banksector is immers van die aard dat, indien ingegaan wordt op dat soort verzoeken, het niet-betalen van socialezekerheidsbijdragen aangemoedigd zou worden.

Er zijn twee uitzonderingen op die beslissing:

1. In geval van overmacht die wettigt dat de bijdragen niet binnen de gestelde termijn betaald zijn.
2. Wanneer de werkgever het bewijs bijbrengt dat hij op het tijdstip waarop de bijdragen opeisbaar waren, een zekere en opeisbare schuldvordering bezat ten aanzien van een overheidsbestuur, en op voorwaarde dat hij het door het overheidsbestuur betaalde bedrag binnen een maand na ontvangst

ervan gestort heeft aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ten belope van de nog verschuldigde bijdragen.

Met toepassing van dit laatstgenoemde punt wordt dan ook een vermindering van 20% van de interesten toegekend voor:

- de jaarlijkse vakantiebijdragen boekjaar 2000,
- het derde kwartaal van 2001. (...)

Dat is de bestreden handeling, die bij brief van 22 februari 2002 ter kennis is gebracht;

Overwegende dat de verwerende partij bij wijze van een eerste exceptie aanvoert dat “niet aangetoond wordt dat het bevoegde orgaan van de verzoekende partij tijdig de beslissing heeft aangenomen om de nietigverklaring van de omstreden beslissing te vorderen”;

Overwegende dat artikel 20 van de statuten van de verzoekende partij bepaalt dat “de vennootschap rechtsgeldig vertegenwoordigd wordt bij alle handelingen ervan, met inbegrip van de vertegenwoordiging in rechte, door twee bestuurders die gezamenlijk optreden en die ten aanzien van derden geen voorafgaande beslissing van de raad van bestuur hoeven te kunnen overleggen”; dat de verzoekende partij, naast een kopie van haar statuten, bij het dossier een kopie heeft gevoegd van de notulen van een vergadering van de raad van bestuur d.d. 13 maart 2002 die, bij eenparigheid van stemmen van de vier aanwezige leden, besloten heeft bij de Raad van State beroep in te stellen tegen de voornoemde beslissing van de RSZ van 22 februari 2002, die de bestreden handeling is, en Mr. Marion BOCCART te mandateren om namens de vennootschap beroep in te stellen; dat de kopie van de notulen ondertekend is door de vier bestuurders; dat de verzoekende partij de Raad van State een kopie heeft bezorgd van de bijlage bij het Belgisch Staatsblad van 20 december 2001, met een uittreksel uit een besluit van de algemene vergadering ervan van 13 november 2001 tot benoeming van drie van de bestuurders die aanwezig waren op de vergadering van de raad van bestuur van 13 maart 2002; dat de beslissing om een beroep tot nietigverklaring in te stellen rechtsgeldig is genomen; dat de exceptie niet opgaat;

Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie aanvoert dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van het beroep “gezien het onderwerp van de vordering van de verzoekende partij”; dat ze een argument ontleent aan de inhoud van het verzoekschrift, waarin de verzoekende

partij de Raad van State vraagt “de beslissing van 22 februari 2002 te vernietigen, waarbij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid geen volledige vrijstelling heeft toegekend van de bijdrageopslagen voor het eerste en het tweede kwartaal van 2000 (en de rechtzettingen die daarop betrekking hebben), voor het saldo van het derde kwartaal van 2000 (en de tweede rechtzetting van het derde kwartaal van 2000), en voor het saldo van het vierde kwartaal van 2000 en voor het tweede kwartaal van 2001, slechts een vermindering van de nalatigheidsinteressen met 20% heeft toegekend voor de jaarlijkse vakantiebijdragen boekjaar 2000 en voor het derde kwartaal van 2001, en tevens een vermindering van de nalatigheidsinteressen met 25% heeft geweigerd voor de bijdragen betreffende de vier kwartalen van 2000 en de eerste twee kwartalen van 2001”; dat de verwerende partij er tevens op wijst dat de verzoekende partij in het verzoekschrift schrijft “dat bijgevolg de maximale vermindering met 25% toegekend moet worden voor de vier kwartalen van 2000 en voor het eerste en het tweede kwartaal van 2001, maar ook voor de jaarlijkse vakantiebijdragen van het boekjaar 2000 en voor het derde kwartaal van 2001 (...)”; dat de verwerende partij beweert dat de verzoekende partij de Raad van State vraagt “voor recht te zeggen” dat de RSZ haar de gevraagde vrijstellingen van bijdrageopslagen en de gevraagde interestverminderingen moest toekennen;

Overwegende dat de verwerende partij met de bestreden beslissing toepassing heeft gegeven aan artikel 55, § 3, 1/, en § 2 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 genomen ter uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders; dat die bepalingen de werkgever geen recht geven op vermindering van burgerrechtelijke sancties wanneer voldaan is aan de voorwaarden die daarin gesteld zijn, maar de RSZ een discretionaire beoordelingsbevoegdheid laten; dat de Raad van State bevoegd is om kennis te nemen van het beroep ingesteld tegen de beslissing van de RSZ, waarbij de aanvraag om vermindering van de bijdrageopslagen en interesten op basis van de voornoemde bepalingen geheel of gedeeltelijk wordt afgewezen; dat voor het overige uit de middelen, waarvan het eerste ontleend is aan schending van artikel 55, § 3, 1/, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, en het tweede aan schending van artikel 55, § 2, van hetzelfde besluit, duidelijk blijkt dat de verzoekende partij, ondanks de incidentele opmerking gemaakt door de verwerende partij, de Raad van State geenszins vraagt haar een subjectief recht toe te kennen op vermindering van de burgerrechtelijke sancties, een vermindering die haar geweigerd is door de RSZ, maar laatstgenoemde instantie verwijt de voornoemde bepalingen wederrechtelijk te hebben toegepast en de nietigverklaring vordert van

de omstreden beslissing; dat de exceptie van onbevoegdheid niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende ambtshalve dat, wat betreft de bevoegdheid van de steller van de handeling, de auditeur het volgende schrijft in zijn verslag:

“ De bestreden handeling is ondertekend ‘voor de administrateur-generaal’ van de verwerende partij, ‘in opdracht’, ‘voor S. Van Pamel, adviseur, verhinderd’, door ‘S. Spinnoy, adjunct-adviseur’.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat deze beslissing geen enkele vermelding bevat waarmee de bevoegdheid van de steller kan worden nagegaan.

Indien de verwerende partij niet bewijst dat de administrateur-generaal van de verwerende partij werkelijk bevoegd was om de omstreden beslissing te nemen, dat hij die bevoegdheid kon overdragen en deze daadwerkelijk heeft overgedragen aan S. Spinnoy, moet besloten worden dat deze beslissing onwettig is”;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie het volgende uiteenzet:

- “ 1. De verwerende partij legt een kopie over van de notulen van de vergadering van haar beheerscomité d.d. 26 juni 1998 (notulen B.C. 871 (goedgekeurd na het beheerscomité van 4 september 1998 (notulen B.C. 872)), waarbij het stuk B.C. 21.834/B betreffende het dagelijks beheer en de overdrachten, wordt goedgekeurd (dat de verwerende partij ook overlegt)) (zie de nieuwe stukken nrs. 5 tot 7, overgelegd door de verwerende partij).
2. De heer Simon VAN PAMEL beschikte ten tijde van de feiten in ieder geval over de hoedanigheid van adviseur bij de Directie Gerechtelijke Navordering.

Overeenkomstig het bovengenoemde stuk was hij derhalve in ieder geval bevoegd om de bestreden handeling te stellen (zie blz. 3 en 4 van het stuk B.C. 21.834/B)”;

Overwegende dat het stuk B.C. 21.834/B, dat opgemaakt is door het bestuur van de RSZ, uitgewerkt is met het oog op een vergadering van het beheerscomité van 26 juni 1998; dat het als onderwerp het volgende vermeldt: “dagelijks beheer - overdrachten - betreft: artikel 10 van de wet van 25.04.1963 - artikels 18 en 20 van het huishoudelijk reglement van het beheerscomité”; dat uit de stukken die de verwerende partij bij het dossier heeft gevoegd blijkt dat het stuk B.C. 21.834/B ter informatie is voorgelegd aan het beheerscomité, waarbij de “werkgroep” hieraan gevraagd heeft daarvan “akte te nemen”; dat in dat stuk onder meer het volgende staat:

“ De Administrateur-generaal staat wettelijk en reglementair in voor het dagelijks beheer van de Instelling met inachtneming van de wettelijke en reglementaire bepalingen en de richtlijnen uitgaande van het Beheerscomité.

Om praktische en evidente redenen kan hij dit dagelijks beheer deels of geheel toevertrouwen aan elk van de besturen van de Instelling binnen de grenzen van de bevoegdheid van deze besturen.

De Administrateur-generaal behoudt, binnen het kader van dit dagelijks beheer, het recht om beslissingen te nemen in de materies die hij aan deze besturen heeft toevertrouwd.

In overeenstemming met het Huishoudelijk Reglement van het Beheerscomité, dienen de door de Administrateur-generaal toegekende overdrachten ter informatie overgemaakt worden aan het beheerscomité. Dat is het voorwerp van het huidige document dat door de Administratie van de Rijksdienst voorgelegd wordt in de vorm van een bijwerking op datum van 1 juni van dit jaar. Het document heeft betrekking op overdrachten van bevoegdheden voor de Besturen van de algemene diensten, van de immatriculatie- en inningdiensten, de juridische en financiële diensten, alsook de directie van de inspectie die afhangt van het Bestuur der controlediensten.

Het Beheerscomité vindt in bijlage vijf documenten die genummerd zijn van I tot V.

In punt 1 worden de overdrachten die toegekend zijn binnen het Bestuur der algemene diensten in detail uiteengezet.

In punt II worden de overdrachten die toegekend zijn binnen de Administratie der juridische diensten in detail uiteengezet.

(...);

dat bijlage II, die betrekking heeft op het bestuur van de juridische diensten, een punt 1 bevat “1. Overdracht van bevoegdheden aan de directeur-generaal of de adviseur-generaal”, waarin onder meer het volgende staat: “In het kader van de artikelen 18 en 20 van het [huishoudelijk] reglement wordt een overdracht toegestaan aan de Directeur-generaal of de Adviseur-generaal verantwoordelijk voor het Bestuur van de Juridische diensten. Krachtens deze overdracht kan de Directeur-generaal of de Adviseur-generaal: (...) e) De vrijstellingen van burgerlijke sancties, in toepassing van artikel 55, § 2 en § 3, 1/, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, toestaan of weigeren”; dat dezelfde bijlage een punt 2 bevat “2. Andere beambten - hoofdstuk 1) - Gerechtelijke Navordering (Nl. en Fr.) 1. Adviseurs” waarin onder meer staat: “In de materies die hun respectievelijke directie aangaan, hebben de Adviseurs dezelfde bevoegdheden als deze die zijn toegewezen aan de Directeur-generaal of de Adviseur-generaal, met uitzondering van deze die hem uitsluitend zijn toevertrouwd. De eigen bevoegdheden van laatstgenoemde bestaan erin een houding aan te nemen inzake de principekwesties

die het beleid van de Rijksdienst binden (...); dat hoofdstuk 1 een punt 2 bevat “2. Adjunct-adviseurs - a) Juristen” waarin onder meer staat: “In de materies die hun respectievelijke directie aangaan, hebben de Adjunct-adviseurs dezelfde bevoegdheden als deze die aan de Adviseurs zijn toegewezen, met uitzondering van deze die aan laatstgenoemden zijn voorbehouden” en “De toekenning en de weigering van de vrijstelling van de burgerlijke sancties, in toepassing van artikel 55, § 2 en § 3, 1/, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, zijn aan de Adviseurs voorbehouden. In geval van afwezigheid of verhindering van laatstgenoemden worden de bevoegdheden die hen zijn voorbehouden, waargenomen door de Adjunct-adviseurs die een graad van rang 10c bekleden.”;

Overwegende dat artikel 10 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders bepaalt dat het dagelijks beheer van de RSZ door een administrateur-generaal wordt waargenomen, die door een adjunct-administrateur-generaal wordt bijgestaan; dat artikel 10 van de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg, waarnaar verwezen wordt in het stuk B.C. 21.834/B, onder meer bepaalt dat de persoon belast met het dagelijks beheer, “de bevoegdheden uit(oefent) inzake het dagelijks beheer, zoals het huishoudelijk reglement deze bepaalt”, dat “het beheerscomité (...) hem andere bepaalde bevoegdheden (kan) overdragen” en dat “voor een vlottere gang van zaken (...) het beheerscomité binnen de grenzen en voorwaarden die het vaststelt, de met het dagelijks beheer belaste persoon (kan) machtigen een deel van de hem verleende bevoegdheden en het ondertekenen van sommige stukken en brieven over te dragen”; dat in artikel 19 van de voornoemde wet van 25 april 1963 bepaald wordt dat het beheerscomité zijn huishoudelijk reglement vaststelt, en op niet-limitatieve wijze de aangelegenheden worden opgesomd die het beheerscomité kan regelen, waaronder “(het vaststellen van de) handelingen (die van) dagelijks beheer zijn”;

Overwegende dat de delegatieregeling vervat in het voornoemde stuk B.C. 21.834/B, dat geen reglement is, maar een bijwerking door de administratie van de delegaties die in de verschillende diensten van RSZ “toegekend” zijn, en waarvan het beheerscomité enkel akte genomen heeft, steunt op de toepassing van artikel 10 van de wet van 25 april 1963 en de artikelen 18 en 20 van het huishoudelijk reglement van het beheerscomité; dat het huishoudelijk reglement, inzonderheid de artikelen 18 en 20 ervan of andere relevante bepalingen

omtrent de bevoegdheidsoverdrachten, niet is bezorgd aan de Raad van State, die bijgevolg niet in staat is na te gaan of de delegaties die de bevoegdheid van de steller van de bestreden handeling onderbouwen, in overeenstemming zijn met artikel 10 van de wet van 25 april 1963; dat de verwerende partij bovendien niet heeft aangetoond dat de adjunct-adviseur, de steller van de bestreden handeling, de hoedanigheid en graad bezat die vereist zijn bij de bovengenoemde bepalingen van het stuk B.C. 21.834/B; dat de bevoegdheid van de steller van de handeling niet vaststaat,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt de beslissing van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, afgekort als RSZ, d.d. 22 februari 2002 met als kenmerk D.G.IV/B153/1198321-50.

### **Artikel 2.**

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op negenentwintig november tweeduizend zes door:

|        |                |                  |
|--------|----------------|------------------|
| Mevr.  | WILLOT-THOMAS, | kamervoorzitter, |
| de HH. | LEWALLE,       | staatsraad,      |
|        | NIHOUL,        | staatsraad,      |
| Mevr.  | SCHMITZ,       | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**V. SCHMITZ**

**M.-L. WILLOT-THOMAS**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.